

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات کمی و کیفی آب زیرزمینی استان گیلان (مطالعه موردی دشت فومنات)

محل انتشار:

چهارمین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

هادی مدبری - عضو هیات علمی جهاد دانشگاهی گیلان

حمیدرضا مسکنی - عضو هیات علمی پژوهشکده محیط زیست جهاد دانشگاهی

خلاصه مقاله:

استان گیلان یکی از مناطق مهم تولید کننده برنج در کشور می باشد. نیاز آبی و آبیاری برنج بسیار بالا بوده و یکی از محصولات است که جهت رشد و تولید بهینه محصول به آب زیاد نیاز دارد. اگرچه رودخانه ها و شبکه آبیاری سفیدرود نقش بسزایی در آبیاری زمینهای زراعی استان دارد اما خشکسالی ها و عدم مدیریت مناسب در چند سال اخیر سبب گردیده تا برنجکاران گیلانی از آبهای زیرزمینی استفاده حداکثری انجام دهند. آمارها نشان میدهد تعداد چاههای حفر شده و میزاندراشت آب از این چاهها طی ده سال اخیر رشد چشمگیری داشته است. تاثیرپذیری آبهای زیرزمینی از محیط اطراف کمتر از منابع آبهای سطحی می باشد. پژوهش ها نشان می دهد که همگام با منابع سطحی، کمیت و کیفیت آبهای زیرزمینی نیز از عوامل محیطی تاثیر می پذیرد تا جایی که این تاثیرات شدیدتر و ماندگارتر است. این پژوهش در سال آبی 91-93 در منطقه دشت فومنات به منظور بررسی کمی و کیفی منابع آب زیرزمینی دشت فومنات در استان گیلان صورت گرفت نتایج نشان داد که تغییرات سطح آب بین مهر ماه 1391 تا شهریور 1392 کاهش سطح آب به میزان 38 سانتیمتر است و حجم آن برابر 27/17- میلیون مترمکعب به صورت کاهشی در تغییرات ذخیره مخزن در نظر گرفته شده است. تعداد چاه های عمیق و نیمه عمیق تا پایان شهریور سال 1392 برابر 17314 حلقه با تخلیه کل برابر میلیون مترمکعب بود. مقدار مصارف آب از چاهها و چشمه ها برای کشاورزی، شرب و صنعت در سطح دشت به ترتیب 100/919، 38/59 و 11/99 میلیون مترمکعب برآورد شد. مقدار مصارف آب از چشمه آبرفتی در دشت برای کشاورزی، شرب و صنعت برابر 10/112 میلیون مترمکعب گزارش گردید. طول جبهه ورودی برابر 81/18 کیلومتر و خروجی جریان زیرزمینی برابر 60/795 کیلومتر می باشد. متوسط شیب جریان زیرزمینی در مقطع ورودی و خروجی به ترتیب 708 و 2/15 در هزار، بیشترین و کمترین شیب آب زیرزمینی در مقطع ورودی جریان به ترتیب 10 و 2/63 و در مقطع خروجی 8 و 0/7 در هزار است. همچنین بررسی و ارزیابی کیفیت شیمیائی برای مصارف کشاورزی و شرب به ترتیب بر مبنای دیاگرام ویلکوکس و شولر نشان داد که هیچ محدودیتی برای مصارف کشاورزی وجود ندارد و برای مصارف شرب نیز در مکانهایی که فاضلاب در فاصله نزدیک از محل آبیگری نباشد از کیفیت شیمیائی نسبتا خوبی برخوردار است.

کلمات کلیدی:

کیفیت و کمیت آب، آب زیرزمینی، آبخوان، دشت فومنات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/472424>

